

Έκδοση
στην ελληνική γλώσσα

Ανακοινώσεις και Πληροφορίες

<u>Ανακοίνωση αριθ.</u>	Περιεχόμενα	Σελίδα
	I Ανακοινώσεις	
	Επιτροπή	
90/C 179/01	Ecu	1
90/C 179/02	Μέσες τιμές και αντιπροσωπευτικές τιμές των τύπων επιτραπέζιων οίνων στα διάφορα κέντρα εμπορίας	2
90/C 179/03	Ανακοινώσεις της Επιτροπής βάσει του άρθρου 115 της συνθήκης ΕΟΚ	3
	Δικαστήριο	
	ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ	
90/C 179/04	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 26ης Ιουνίου 1990 στην υπόθεση C-152/88: Sofrimport Sarl κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (<i>Κοινοτικά μέτρα διασφάλισης — Συναλλαγές με τις τρίτες χώρες — Επιτραπέζια μήλα καταγωγής Χιλής</i>)	4
90/C 179/05	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 26ης Ιουνίου 1990 στην υπόθεση C-8/89 (αίτηση της Pretura του Copparo για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Vincenzo Zardi κατά Consorzio Agrario Provinciale της Ferrara (<i>Πρόσθετη εισφορά συντηνθνώτητας στον τομέα των σιτηρών</i>)	4
90/C 179/06	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 26ης Ιουνίου 1990 στην υπόθεση C-64/89 (αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως του Bundesfinanzhof): Hauptzollamt Giessen κατά Deutsche Fernsprecher GmbH (<i>Εκ των υστέρων εισπραξη δαμών — Λάθος της διοικήσεως</i>)	5
90/C 179/07	Απόφαση του Δικαστηρίου (πέμπτο τμήμα) της 26ης Ιουνίου 1990 στην υπόθεση C-185/89 (αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως του Hoge Raad των Κάτω Χωρών): Staatssecretaris van Financiën κατά Velker International Oil Company Ltd NV (<i>ΦΠΑ — Έκτα οδηγία περί φόρων κύκλου εργασιών — Απαλλαγή</i>)	5

90/C 179/08	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 27ης Ιουνίου 1990 στην υπόθεση C-18/19 (αίτηση του Bundesfinanzhof για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Maizena GmbH κατά Hauptzollamt Krefeld [<i>Επιστροφή στην παραγωγή — Άρθρο 5α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2742/75 — Ισογλυκόζη χρησιμοποιούμενη για την παραγωγή σορβιτόλης</i>]... 6	6
90/C 179/09	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 27ης Ιουνίου 1990 στην υπόθεση C-33/89 (αίτηση του Arbeitsgericht Hamburg για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Maria Kowalska κατά Freie und Hansestadt Hamburg (<i>Προσωρινή αποζημίωση μετά τη διακοπή της σχέσεως εργασίας — Αποκλεισμός των μερικώς απασχολούμενων — Άρθρο 119 της συνθήκης ΕΟΚ</i>)..... 6	6
90/C 179/10	Απόφαση του Δικαστηρίου (τρίτο τμήμα) της 27ης Ιουνίου 1990 στην υπόθεση C-67/89 (αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως του Finanzgericht Düsseldorf: Alfons Berkenheide κατά Hauptzollamt Münster (<i>Συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος</i>) 7	7
90/C 179/11	Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 27ης Ιουνίου 1990 στην υπόθεση C-118/89 (αίτηση του Verwaltungsgericht της Φραγκφούρτης επί του Μάιν, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας): Εταιρεία Otto Lingenfelter κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας (<i>Απόσταξη του οίνου — Κανονιστική ρύθμιση — Προθεσμία — Κύρος</i>) 7	7
90/C 179/12	Υπόθεση C-177/90: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Oberverwaltungsgericht für die Länder Niedersachsens und Schleswig-Holstein, με διάταξη της 11ης Μαΐου 1989 στην υπόθεση ειρηνοδίκης Ralf-Herbert Kühn κατά Landwirtschaftskammer Weser-Ems..... 8	8
90/C 179/13	Υπόθεση C-179/90: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Tribunale di Genova — Sezione promiscua —, με διάταξη της 6ης Απριλίου 1990 στην υπόθεση Merci Convenzionali Porto di Genova SpA κατά Siderurgica Gabrielli SpA 8	8
90/C 179/14	Υπόθεση C-183/90: Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden με απόφαση της 1ης Ιουνίου 1990 στην υπόθεση 1. B. J. van Dalfsen, 2. J. Timmerman, 3. H. van Dalfsen, 4. J. Harmke και 5. G. van Dalfsen κατά 1. B. van Loon και 2. T. Berendsen 8	8
90/C 179/15	Υπόθεση C-189/90: Προσφυγή της εταιρείας Cipeke — Comércio e Indústria de Papel, Lda, κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 1990 9	9
90/C 179/16	Υπόθεση C-190/90: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών που ασκήθηκε στις 14 Ιουνίου 1990 9	9
90/C 179/17	Υπόθεση C-192/90: Προσφυγή της Επιτροπής κατά του Βασιλείου της Ισπανίας που ασκήθηκε στις 19 Ιουνίου 1990 10	10
90/C 179/18	Υπόθεση C-195/90: Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας που ασκήθηκε στις 23 Ιουνίου 1990 10	10
ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ		
90/C 179/19	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 21ης Ιουνίου 1990 στην υπόθεση T-31/89, Maria Paola Sabbatucci κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (<i>Υπάλληλος — Ποσοστό αναπηρίας</i>) 11	11
90/C 179/20	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Ιουνίου 1990 στην υπόθεση T-27/89, Βασίλης Σκλιάς κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (<i>Μόνιμος υπάλληλος — Διαγωνισμός — Γλωσσικές γνώσεις — Προσκόμιση δικαιολογητικών</i>)..... 11	11

90/C 179/21	Απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Ιουνίου 1990 στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-32/89 και T-39/89 : Γεώργιος Μαρκόπουλος κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (<i>Υπάλληλος — Διαγωνισμός — Σύνθεση της εξεταστικής επιτροπής — Λύση της συμβάσεως του προσφεύγοντος ως έκτακτου υπαλλήλου</i>)	11
90/C 179/22	Υπόθεση T-29/90: Προσφυγή της εταιρείας Quantel SA κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 20 Ιουνίου 1990	12

II Προπαρασκευαστικές πράξεις

Επιτροπή

90/C 179/23	Τροποποίηση στην πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για τα αυτοτελή τμήματα που αφορούν τις διάφορες φάσεις διαδικασιών διαπιστώσεως της συμμόρφωσης που χρησιμοποιούνται στις οδηγίες της τεχνικής εναρμόνισης	13
90/C 179/24	Τροποποίηση στην πρόταση δεύτερης οδηγίας του Συμβουλίου για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την πρωτασφάλιση ζωής και για τη θέσπιση διατάξεων που σκοπό έχουν να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ	14

III Πληροφορίες

Επιτροπή

90/C 179/25	Πρόσκληση για υποβολή υποψηφιότητας σχετικά με μελέτη για τη διαδίδωση πληροφοριών όσον αφορά τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές ζώντων ζώων και ζωικών προϊόντων ...	15
90/C 179/26	Πρόσκληση για εκήλωση ενδιαφέροντος όσον αφορά την αξιολόγηση των εθνικών κτηνιατρικών υπηρεσιών στο πλαίσιο της πραγματοποίησης της ελεύθερης εσωτερικής αγοράς	16

I

(Ανακοινώσεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ecu (*)

18 Ιουλίου 1990

(90/C 179/01)

Ποσό σε εθνικό νόμισμα για μία μονάδα:

Φράγκο Βελγίου και Φράγκο Λουξεμβούργου	42,6931	Πορτογαλικό εσκούδο	181,827
Γερμανικό μάρκο	2,07075	Δολάριο Ηνωμένων Πολιτειών	1,26050
Ολλανδικό φιορίνι	2,33457	Ελβετικό φράγκο	1,77289
Λίρα στερλίνα	0,691062	Σουηδική κορόνα	7,49807
Δανική κορόνα	7,87811	Νορβηγική κορόνα	7,94114
Γαλλικό φράγκο	6,94912	Δολάριο Καναδά	1,45222
Ιταλική λίρα	1517,01	Αυστριακό σελίνι	14,5651
Ιρλανδική λίρα	0,772222	Φινλανδικό μάρκο	4,83653
Δραχμή	202,713	Γιεν	185,671
Ισπανική πεσέτα	126,856	Δολάριο Αυστραλίας	1,59033
		Δολάριο Νέας Ζηλανδίας	2,12563

Η Επιτροπή έθεσε σε λειτουργία τέλεξ αυτόματης απάντησης που διαβιβάζει σε κάθε ενδιαφερόμενο, με απλή κλήση του τέλεξ, τις τιμές μετατροπής στα κυριότερα νομίσματα. Η υπηρεσία αυτή λειτουργεί κάθε μέρα από τις 3.30 μ.μ. μέχρι την επομένη στη 1 μ.μ.

Ο ενδιαφερόμενος πρέπει να ενεργήσει κατά τον ακόλουθο τρόπο:

- να καλέσει τον αριθμό τέλεξ 23789 στις Βρυξέλλες,
- να στείλει τα στοιχεία του δικού του τέλεξ,
- να σχηματίσει τον κώδικα «cccc» που θέτει σε ενέργεια το σύστημα αυτόματης απάντησης και επιφέρει την εγγραφή των τιμών μετατροπής του Ecu στο δικό του τέλεξ,
- να μη διακόψει την επικοινωνία πριν από το τέλος του μηνύματος που προαναγγέλλεται με την εγγραφή του κώδικα «ffff».

Σημείωση: Η Επιτροπή έχει επίσης σε υπηρεσία τέλεξ αυτόματης απάντησης (με αριθ. 21791) που δίνει ημερήσια στοιχεία που αφορούν τον υπολογισμό των νομισματικών εξισωτικών ποσών στο πλαίσιο της εφαρμογής της κοινής γεωργικής πολιτικής.

(¹) Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3180/78 του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1978 (ΕΕ αριθ. L 379 της 30. 12. 1978, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1971/89 (ΕΕ αριθ. L 189 της 4. 7. 1989, σ. 1).

Απόφαση 80/1184/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 18ης Δεκεμβρίου 1980 (συνθήκη της Λομέ) (ΕΕ αριθ. L 349 της 23. 12. 1980, σ. 34).

Απόφαση αριθ. 3334/80/ΕΚΑΧ της Επιτροπής της 19ης Δεκεμβρίου 1980 (ΕΕ αριθ. L 349 της 23. 12. 1980, σ. 27). Δημοσιονομικός κανονισμός της 16ης Δεκεμβρίου 1980 εφαρμοζόμενος στο γενικό προϋπολογισμό των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (ΕΕ αριθ. L 345 της 20. 12. 1980, σ. 23).

Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 3308/80 του Συμβουλίου της 16ης Δεκεμβρίου 1980 (ΕΕ αριθ. L 345 της 20. 12. 1980, σ. 1).

Απόφαση του Συμβουλίου των Διοικητών της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων της 13ης Μαΐου 1981 (ΕΕ αριθ. L 311 της 30. 10. 1981, σ. 1).

Μέσες τιμές και αντιπροσωπευτικές τιμές των τύπων επιτραπέζιων οίνων στα διάφορα κέντρα εμπορίας (*)

(90/C 179/02)

[Όπως καθορίστηκαν στις 17 Ιουλίου 1990 κατ'εφαρμογή του άρθρου 30 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ 822/87]

Αντιπροσωπευτικές αγορές	Ecu ανά % vol/hl	Αντιπροσωπευτικές αγορές	Ecu ανά % vol/hl
R I		A I	
Ηράκλειο	3,198	Αθήνα	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές
Πάτρα	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	Ηράκλειο	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές
Requena	2,839	Πάτρα	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές (1)
Reus	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	Alcazar de San Juan	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές
Villafranca del Bierzo	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές (1)	Almendralejo	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές (1)
Bastia	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	Medina del Campo	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές (1)
Beziers	3,342	Ribadavia	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές
Montpellier	3,274	Vilafranca del Penedes	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές
Narbonne	3,352	Villar del Arzobispo	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές (1)
Nimes	3,397	Villarrobledo	2,338
Perpignan	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	Bordeaux	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές
Asti	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές (1)	Nantes	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές
Firenze	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	Bari	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές
Lecce	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	Cagliari	3,171
Pescara	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	Chieti	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές
Reggio Emilia	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	Ravenna (Lugo, Faenza)	3,171
Treviso	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	Trapani (Alcamo)	2,408
Verona (για τα τοπικά κρασιά)	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	Treviso	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές
Αντιπροσωπευτική τιμή	3,267	Αντιπροσωπευτική τιμή	2,756
R II			
Ηράκλειο	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		
Πάτρα	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		
Calatayud	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		
Falset	3,368		
Jumilla	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		
Navalcarnero	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές (1)		
Requena	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		
Toro	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		
Villena	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές (1)		
Bastia	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		
Brignoles	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		
Bari	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		
Barletta	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		
Cagliari	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		
Lecce	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		
Taranto	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές		
Αντιπροσωπευτική τιμή	3,368		
	<hr/>		
	Ecu/hl		
R III		A II	
Rheinpfalz Rheinhessen (Hugelland)	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές	Rheinpfalz (Oberhaardt)	43,331
		Rheinhessen (Hugelland)	46,588
		Η οينوπαραγωγική περιοχή του Luxembourg Moselle	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές (1)
		Αντιπροσωπευτική τιμή	45,128
		A III	
		Mosel Rheingau	68,824
		Η οينوπαραγωγική περιοχή του Luxembourg Moselle	Δεν έχουν καταγραφεί τιμές (1)
		Αντιπροσωπευτική τιμή	68,824

(*) Από την 1η Σεπτεμβρίου 1989 οι δημοσιευμένες ισπανικές τιμές πολλαπλασιάζονται με το συντελεστή 1 24 που αντιστοιχεί στη σχέση μεταξύ των κοινοτικών και ισπανικών τιμών προσανατολισμού σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ 481/86 της 25ης Φεβρουαρίου 1986

(1) Δήλωση της τιμής η οποία δεν ελήφθη υπόψη σύμφωνα με το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ 2682/77

Ανακοινώσεις της Επιτροπής βάσει του άρθρου 115 της συνθήκης ΕΟΚ

(90/C 179/03)

Η Επιτροπή, με την απόφαση C(90) 1437/1 της 13ης Ιουλίου 1990, εξουσιοδότησε τη Γαλλική Δημοκρατία να αποκλείσει της κοινοτικής μεταχείρισης δέκτες τηλεόρασης, κωδικοί ΣΟ 8528 10 40, 10 50, 10 61, 10 69, 10 71, 10 73, 10 79, 10 80, 10 91, 10 98, καταγωγής Ιαπωνίας, που τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία στα άλλα κράτη μέλη.

Η απόφαση ισχύει μετά την ημερομηνία της παρούσας απόφασης έως τις 31 Οκτωβρίου 1990.

Το κείμενο της απόφασης διατίθεται στις υπηρεσίες της Επιτροπής Βρυξέλλες, τέλεφαξ: (02) 235 01 21.

Η Επιτροπή, με την απόφαση C(90) 1437/2 της 13ης Ιουλίου 1990, εξουσιοδότησε τη Γαλλική Δημοκρατία να αποκλείσει της κοινοτικής μεταχείρισης δέκτες τηλεόρασης, κωδικοί ΣΟ 8528 10 40, 10 50, 10 61, 10 69, 10 71, 10 73, 10 79, 10 80, 10 91, 10 98, καταγωγής Νότιας Κορέας, που τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία στα άλλα κράτη μέλη.

Η απόφαση ισχύει μετά την ημερομηνία της παρούσας απόφασης έως τις 31 Δεκεμβρίου 1990.

Το κείμενο της απόφασης διατίθεται στις υπηρεσίες της Επιτροπής Βρυξέλλες, τέλεφαξ: (02) 235 01 21.

Τα κείμενα αυτά συμπληρώνουν την ανακοίνωση C(90) 1437 που δημοσιεύθηκε στην ΕΕ αριθ. 176 της 17ης Ιουλίου 1990, σ. 5.

Η Επιτροπή, με την απόφαση C(90) 1487 της 17ης Ιουλίου 1990, εξουσιοδότησε την Ιταλική Δημοκρατία να αποκλείσει της κοινοτικής μεταχείρισης μοτοσικλέτες, κωδικοί ΣΟ 8711 10 00, 20 10, 20 91, 20 99, ex 30 00, καταγωγής Ιαπωνίας, που τίθενται σε ελεύθερη κυκλοφορία στα άλλα κράτη μέλη.

Η απόφαση ισχύει από τις 2 Ιουλίου 1990 έως τις 31 Ιανουαρίου 1991.

Το κείμενο της απόφασης διατίθεται στις υπηρεσίες της Επιτροπής Βρυξέλλες, τέλεφαξ: (02) 235 01 21.

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 26ης Ιουνίου 1990

στην υπόθεση C-152/88. Sofrimport Sarl κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (1)

(Κοινοτικά μέτρα διασφάλισης — Συναλλαγές με τις τρίτες χώρες — Επιτραπέζια μήλα καταγωγής Χιλής)

(90/C 179/04)

(Γλώσσα διαδικασίας η αγγλική)

(Προσωρινή μεταφράση η οριστική μεταφράση θα δημοσιευθεί στη «Σύλλογη της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υποθεση C 152/88, Sofrimport Sarl, εταιρεία γαλλικού δικαίου με έδρα το Παρίσι, εκπροσωπούμενη από τον H J Bronkhorst, δικηγόρο Χαγής, και τον E H Rijnacker Hor-dijk, δικηγόρο Αμστερνταμ, με αντικλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο J Loesch, 8, rue Zithe, κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος P Oliver), που είχε ως αντικείμενο την ακύρωση των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ 962/88 (2) και (ΕΟΚ) αριθ 984/88 (3) της Επιτροπής της 12ης και 14ης Απριλίου 1988 για την αναστολή της εκδόσεως πιστοποιητικών εισαγωγής για τα επιτραπέζια μήλα καταγωγής Χιλής, και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ 1040/88 της Επιτροπής της 20ης Απριλίου 1988 που καθορίζει τις ποσοτήτες κατά την εισαγωγή επιτραπέζιων μηλών καταγωγής τρίτων χωρών και τροποποιεί τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ 962/88 (4), καθώς και αίτηση αποζημιώσεως, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους Sir Gordon Slynn, πρόεδρο τμήματος, M Zuleeg, R Joliet, J C Moitinho de Almeida και G C Rodriguez Iglesias, δικαστές γενικός εισαγγελέας G Tesaurο, γραμματέας B Pastor, υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 26 Ιουνίου 1990 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό

- 1 Ακυρώνει τους κανονισμούς (ΕΟΚ) αριθ 962/88 και (ΕΟΚ) αριθ 984/88 της Επιτροπής της 12ης και 14ης Απριλίου 1988 για την αναστολή της εκδόσεως πιστοποιητικών εισαγωγής για τα επιτραπέζια μήλα καταγωγής Χιλής, καθώς και τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ 1040/88 της Επιτροπής της 20ης Απριλίου 1988 που καθορίζει τις ποσοτήτες κατά την εισαγωγή επιτραπέζιων μηλών καταγωγής τρίτων χωρών και τροποποιεί τον κανονισμό

(ΕΟΚ) αριθ 962/88, καθόσον οι κανονισμοί αυτοί αφορούν τα προϊόντα που βρίσκονται υπό διαμετακομισμό προς την Κοινότητα

- 2 Απορριπτει την προσφυγή ακυρώσεως ως προς τα λοιπα
- 3 Καταδικάζει την Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα στην αποκατάσταση της ζημίας που υπέστη η Sofrimport Sarl από την εφαρμογή των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ 962/88, (ΕΟΚ) αριθ 984/88 και (ΕΟΚ) αριθ 1040/88
- 4 Τα οφειλόμενα ποσα φερουν τοκοις, με ετησιο επιτοκιο 8 %, απο της ημερομηνιας της παρουσας αποφασεως
- 5 Οι διαδικοι οφειλουν να ανακοινωσουν στο Δικαστηριο, εντος δωδεκα μηνων απο της ημερομηνιας δημοσιευσεως της παρουσας αποφασεως, το υψος των ποσων της αποζημιωσεως, τα οποια θα καθοριστουν με κοινή συμφωνια
- 6 Αν δεν υπαρξει συμφωνια, οι διαδικοι οφειλουν, εντος δωδεκα μηνων απο της ημερομηνιας δημοσιευσεως της παρουσας αποφασεως, να υποβαλουν στο Δικαστηριο, με αριθμητικα στοιχεια, τις σχετικες προτασεις τους
- 7 Επιφυλασσειται ως προς τα δικαστικα εξοδα

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 26ης Ιουνίου 1990

στην υπόθεση C-8/89 (αίτηση της Pretura του Copparo για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως): Vincenzo Zardi κατά Consorzio Agrario Provinciale της Ferrara (1)

(Πρόσθετη εισφορά συνυπευθυνότητας στον τομέα των σιτηρών)

(90/C 179/05)

(Γλώσσα διαδικασίας η ιταλική)

(Προσωρινή μεταφράση η οριστική μεταφράση θα δημοσιευθεί στη «Σύλλογη της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υποθεση C 8/89, που έχει ως αντικείμενο αίτηση της Pretura του Copparo προς το Δικαστήριο κατ' εφαρμογή

(1) ΕΕ αριθ C 190 της 19 7 1988

(2) ΕΕ αριθ L 95 της 13 4 1988, σ 10

(3) ΕΕ αριθ L 98 της 15 4 1988, σ 37

(4) ΕΕ αριθ L 102 της 21 4 1988, σ 23

(1) ΕΕ αριθ C 34 της 10 2 1989

του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία το παράπεμπον δικαστήριο ζητεί, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιόν του μεταξύ Vincenzo Zardi και Consorzio Agrario Provinciale της Ferrara, την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς το κύρος του άρθρου 46 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1097/88 του Συμβουλίου της 25ης Απριλίου 1988 (?), καθώς και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1432/88 της Επιτροπής της 26ης Μαΐου 1988 περί των λεπτομερειών εφαρμογής της εισφοράς συνυπευθυνότητας στον τομέα των σιτηρών (?), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους Sir Gordon Slynn, πρόεδρο τμήματος, M. Zuleeg, R. Joliet, J. C. Moitinho de Almeida και F. Grévisse, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: G. Tesaurο, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 26 Ιουνίου 1990 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Από την εξέταση του υποβληθέντος ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο ικανό να επηρεάσει το κύρος του άρθρου 46 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2727/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί κοινής οργανώσεως αγοράς στον τομέα των σιτηρών, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1097/88 του Συμβουλίου της 25ης Απριλίου 1988, ούτε το κύρος του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1432/88 της Επιτροπής της 26ης Μαΐου 1988 περί των λεπτομερειών εφαρμογής της εισφοράς συνυπευθυνότητας στον τομέα των σιτηρών.

(?) ΕΕ αριθ. L 110 της 29. 4. 1988, σ. 7.

(?) ΕΕ αριθ. L 131 της 27. 5. 1988, σ. 32.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 26ης Ιουνίου 1990

στην υπόθεση C-64/89 (αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως του Bundesfinanzhof): Hauptzollamt Giessen κατά Deutsche Fernsprecher GmbH (1)

(Εκ των υστέρων εισπραξη δασμών — Λάθος της διοικήσεως)

(90/C 179/06)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-64/89, η οποία έχει ως αντικείμενο αίτηση του Bundesfinanzhof προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του παραπέμποντος δικαστηρίου μεταξύ του Hauptzollamt Giessen και της Deutsche Fernsprecher GmbH, Marburg, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 5 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1697/79 του Συμβουλίου της 24ης Ιουλίου 1979 περί της «εκ των υστέρων» εισπράξεως εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών (?) και του άρθρου 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ.

1573/80 της Επιτροπής της 20ής Ιουνίου 1980 περί καθορισμού των διατάξεων εφαρμογής του άρθρου 5 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1697/79 (?), το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Zuleeg, πρόεδρο τμήματος, ασκούντα καθήκοντα προέδρου του πέμπτου τμήματος, R. Joliet, J. C. Moitinho de Almeida, G. C. Rodríguez Iglesias και F. Grévisse, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: J. Mischo, γραμματέας: J. A. Pompe, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 26 Ιουνίου 1990 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. *Το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1573/80 της Επιτροπής της 20ής Ιουνίου 1980 περί καθορισμού των διατάξεων εφαρμογής του άρθρου 5 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1697/79 του Συμβουλίου περί της «εκ των υστέρων» εισπράξεως εισαγωγικών ή εξαγωγικών δασμών που δεν είχαν απαιτηθεί από τον οφειλέτη, για εμπορεύματα δηλωθέντα για τελωνειακό καθεστώς που συνεπάγεται υποχρέωση καταβολής τέτοιου είδους δασμών, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι, οσάκις το ποσό των μη εισπραχθέντων δασμών είναι ύψους 2 000 Ecu ή μεγαλύτερο, οι εθνικές αρχές δεν υποχρεούνται να υποβάλουν στην Επιτροπή αίτηση για απόφαση σχετικά με τη δυνατότητα μη πραγματοποιήσεως της εκ των υστέρων εισπράξεως δασμών, αν θεωρούν ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις του άρθρου 5 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1697/79 του Συμβουλίου της 24ης Ιουλίου 1979.*

2. *Προκειμένου να εκτιμηθεί αν υπήρξε «(λάθος) ... που λογικά δεν ήδυνάτο να ανακαλυφθεί από τον φορολογούμενο», προβλεπόμενο στο άρθρο 5 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1697/79 του Συμβουλίου της 24ης Ιουλίου 1979, πρέπει να ληφθεί υπόψη, ιδίως, η φύση του λάθους, η επαγγελματική πείρα του ενδιαφερομένου επιχειρηματία και η επιμέλεια την οποία επέδειξε. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να κρίνει αν, βάσει της ερμηνείας αυτής, το λάθος, το οποίο είχε ως αποτέλεσμα να μην εισπραχθούν οι δασμοί, ήταν ή όχι διαγνωστό από τον υπόχρεο στην καταβολή δασμών.*

(?) ΕΕ ειδ. έκδ. 11/020, σ. 24.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(πέμπτο τμήμα)

της 26ης Ιουνίου 1990

στην υπόθεση C-185/89 (αίτηση εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως του Hoge Raad των Κάτω Χωρών): Staatssecretaris van Financiën κατά Velker International Oil Company Ltd NV (1)

(ΦΠΑ — Έκτη οδηγία περί φόρων κύκλου εργασιών — Απαλλαγή)

(90/C 179/07)

(Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-185/89, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Hoge Raad των Κάτω Χωρών προς το Δικαστήριο,

(1) ΕΕ C 85 της 6. 4. 1989.

(?) ΕΕ ειδ. έκδ. 02/007, σ. 254.

(1) ΕΕ C 163 της 30. 6. 1989.

κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της δίκης που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ Staatssecretaris van Financiën και société Velker International Oil Company Ltd, NV, Ρότερνταμ, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 15 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση⁽²⁾, το Δικαστήριο (πέμπτο τμήμα), συγκείμενο από τους Sir Gordon Slynn, πρόεδρο τμήματος, M. Zuleeg, R. Joliet, J. C. Moitinho de Almeida και F. Grévisse, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz, γραμματέας: H. A. Rühl, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 26 Ιουνίου 1990 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Οι διατάξεις του άρθρου 15 παράγραφος 4 της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 17ης Μαΐου 1977 περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση — έχουν την έννοια ότι ως παραδόσεις αγαθών που προορίζονται για τον εφοδιασμό πλοίων μπορούν να θεωρηθούν μόνον οι παραδόσεις που γίνονται προς τον εφοπλιστή ο οποίος θα χρησιμοποιήσει τα αγαθά για εφοδιασμό χωρίς να απαιτείται να συμπληρωθεί υλικώς η επιδίβαση των αγαθών στα πλοία με τις παραδόσεις προς τον εφοπλιστή.

(²) ΕΕ ειδ. έκδ. 09/001, σ. 49.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 27ης Ιουνίου 1990

στην υπόθεση C-18/89 (αίτηση του Bundesfinanzhof για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Maizena GmbH κατά Hauptzollamt Krefeld⁽¹⁾)

[Επιστροφή στην παραγωγή — Άρθρο 5α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2742/75 — Ισογλυκός χρησιμοποιούμενη για την παραγωγή σορβιτόλης]

(90/C 179/08)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Σύλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-18/89, που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Bundesfinanzhof προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του παραπέμπος δικαστηρίου μεταξύ Maizena GmbH και Hauptzollamt Krefeld, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία και, δευτερευόντως, το κύρος του άρθρου 5α του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2742/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί των επιστροφών στην παραγωγή στον τομέα των σιτηρών και της ορύζης⁽²⁾, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1665/77 Συμβουλίου της 20ής Ιουλίου 1977 περί τροποποίησης του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2742/75 περί επιστροφών στην παραγωγή στον τομέα των σιτηρών και της ορύζης⁽³⁾, το Δικαστήριο (έκτο

τμήμα), συγκείμενο από τους K. N. Κακούρη, πρόεδρο τμήματος, S. A. Schockweiler, G. F. Mancini, T. F. O'Higgins και M. Díez de Velasco, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: C. O. Lenz, γραμματέας: J. A. Pompe, βοηθός γραμματέας, εξέδωσε στις 27 Ιουνίου 1990 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 5α παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2742/75 του Συμβουλίου της 29ης Οκτωβρίου 1975 περί των επιστροφών στην παραγωγή στον τομέα των σιτηρών και της ορύζης, όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1665/77 του Συμβουλίου της 20ής Ιουλίου 1977 περί τροποποίησης του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2742/75, πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι δεν απαγορεύει τις επιστροφές στην παραγωγή για τα προϊόντα που προορίζονται για την παρασκευή ισογλυκούς, όταν η ισογλυκός είναι ενδιάμεσο προϊόν, μη προοριζόμενο για διάθεση στην αγορά, και χρησιμοποιείται για την παραγωγή σορβιτόλης.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 27ης Ιουνίου 1990

στην υπόθεση C-33/89 (αίτηση του Arbeitsgericht Hamburg για την έκδοση προδικαστικής απόφασης): Maria Kowalska κατά Freie und Hansestadt Hamburg⁽¹⁾)

(Προσωρινή αποζημίωση μετά τη διακοπή της σχέσεως εργασίας — Αποκλεισμός των μερικώς απασχολουμένων — Άρθρο 119 της συνθήκης ΕΟΚ)

(90/C 179/09)

(Γλώσσα της διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Σύλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-33/89 που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Arbeitsgericht Hamburg προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ της Maria Kowalska και του Freie und Hansestadt Hamburg, η έκδοση προδικαστικής απόφασης ως προς την ερμηνεία του άρθρου 119 της συνθήκης ΕΟΚ και της οδηγίας 75/117/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 10ης Φεβρουαρίου 1975 περί προσεγγίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, που αφορούν την εφαρμογή της αρχής της ισότητας αμοιβών μεταξύ εργαζομένων ανδρών και γυναικών⁽²⁾, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους K. N. Κακούρη, πρόεδρο τμήματος, F. A. Schockweiler, G. F. Mancini, T. F. O'Higgins και M. Díez de Velasco, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: M. Darmon, γραμματέας: D. Louterman, κυρία υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 27 Ιουνίου 1990 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. *Το άρθρο 118 της συνθήκης ΕΟΚ έχει την έννοια ότι αποκλείει την εφαρμογή διατάξεως συλλογικής συμβάσεως, που έχει συναφθεί για τις εθνικές δημόσιες υπηρεσίες, βάσει της οποίας παρέχεται η δυνατότητα στους εργοδότες να αποκλείουν από το ενεργήματα της παροχής προσωρινής αποζημίωσης σε περίπτωση διακοπής της σχέσεως εργασίας τους μερικώς απασχολούμενους, όταν διαπιστώνεται ότι, στην πράξη, το ποσοστό των μερικώς*

(¹) ΕΕ αριθ. C 43 της 22. 2. 1989.

(²) ΕΕ ειδ. έκδ. 03/013, σ. 197.

(³) ΕΕ ειδ. έκδ. 03/019, σ. 6.

(¹) ΕΕ αριθ. C 68 της 18. 3. 1989.

(²) ΕΕ ειδ. έκδ. 05/002, σ. 42.

απασχολουμένων ανδρών είναι σημαντικά μικρότερο από αντίστοιχο των γυναικών, εκτός αν ο εργοδότης αποδείξει ότι τη διάταξη αυτή τη δικαιολογούν αντικειμενικοί παράγοντες άσχετοι προς οποιαδήποτε διάκριση λόγω φύλου.

2. Σε περίπτωση που διάταξη συλλογικής συμβάσεως εισάγει έμμεση δύσμενη διάκριση, τα μέλη της ομάδας που περιέχονται σε μειονεκτική θέση λόγω της διακρίσεως αυτής πρέπει να αντιμετωπίζονται με τον ίδιο τρόπο και να υπόκεινται στο ίδιο σύστημα που εφαρμόζεται στους λοιπούς εργαζομένους, κατ' αναλογία του χρόνου εργασίας τους, σύστημα το οποίο, ελλείψει ορθής μεταφοράς στην εσωτερική έννομη τάξη του άρθρου 119 της συνθήκης ΕΟΚ, ουσιαστικά το μόνο έγκυρο σύστημα αναφοράς.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(τρίτο τμήμα)

της 27ης Ιουνίου 1990

στην υπόθεση C-67/89 (αίτηση για την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως του Finanzgericht Düsseldorf: Alfons Berkenheide κατά Hauptzollamt Münster⁽¹⁾)

(Συμπληρωματική εισφορά επί του γάλακτος)

(90/C 179/10)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-67/89, η οποία έχει ως αντικείμενο αίτηση του Finanzgericht Düsseldorf προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του παραπέμποντος δικαστηρίου μεταξύ του Alfons Berkenheide και του Hauptzollamt Münster, η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς την ερμηνεία του άρθρου 3 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 857/84 του Συμβουλίου της 31ης Μαρτίου 1984 περί γενικών κανόνων για την εφαρμογή της εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68 στον τομέα του γάλακτος και των γαλακτοκομικών προϊόντων⁽²⁾, καθώς και του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1371/84 της Επιτροπής της 16ης Μαΐου 1984 για τον καθορισμό των λεπτομερειών εφαρμογής της συμπληρωματικής εισφοράς που αναφέρεται στο άρθρο 5γ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 804/68⁽³⁾, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους M. Zuleeg, πρόεδρο τμήματος, J. C. Moitinho de Almeida και F. Grévisse, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs, γραμματέας: D. Louterman, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 27 Ιουνίου 1990 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Οι συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 3 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 857/84 του Συμβουλίου της 31ης Μαρτίου 1984, και του άρθρου 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1371/84 της Επιτροπής της 16ης Μαΐου 1984 δεν ρυθμίζουν την κατάσταση των παραγωγών που επλήγησαν από ένα εξαιρετικό γεγονός κατά τη διάρκεια άλλου έτους εκτός του έτους αναφοράς. Αντιθέτως, οι συνδυασμένες διατάξεις του άρθρου 2 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 857/84 και του άρθρου 2 παράγραφος 1 του κανονισμού

(ΕΟΚ) αριθ. 1371/84 καθιστούν δυνατό, στην περίπτωση κράτους μέλους που έχει επιλέξει το 1983 ως έτος αναφοράς και έχει κάνει χρήση της δυνατότητας να προσαρμόζει το ποσοστό που επηρεάζει τον καθορισμό των ποσοτήτων αναφοράς σε σχέση με την εξέλιξη των παραδόσεων των παραγωγών μεταξύ του 1981 και του 1983, να λαμβάνεται υπόψη, για τους σκοπούς της προσαρμογής αυτής, η κατάσταση της κατηγορίας των παραγωγών των οποίων η γαλακτοκομική παραγωγή επηρεάσθηκε το 1981 ή το 1982 από ένα εξαιρετικό γεγονός.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

(έκτο τμήμα)

της 27ης Ιουνίου 1990

στην υπόθεση C-118/89 (αίτηση του Verwaltungsgericht της Φραγκφούρτης επί του Μάιν, Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας): Εταιρεία Otto Lingenfelder κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας⁽¹⁾)

(Απόσταση του οίνου — Κανονιστική ρύθμιση — Προθεσμία — Κύρος)

(90/C 179/11)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική)

(Προσωρινή μετάφραση: η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Συλλογή της Νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση C-118/89 που έχει ως αντικείμενο αίτηση του Verwaltungsgericht της Φραγκφούρτης επί του Μάιν (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του παραπέμποντος δικαστηρίου μεταξύ της εταιρείας γερμανικού δικαίου Otto Lingenfelder, με έδρα το Achern (Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας) και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, εκροσωπούμενης από την Bundesamt für Ernährung und Forstwirtschaft (Ομοσπονδιακή υπηρεσία διατροφής και δασών), η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς το κύρος του άρθρου 9 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2499/82 της Επιτροπής της 15ης Σεπτεμβρίου 1982 περί καθορισμού των διατάξεων σχετικά με την προληπτική απόσταση για την αμπελοργική περίοδο 1982/83⁽²⁾, το Δικαστήριο (έκτο τμήμα), συγκείμενο από τους K. N. Κακούρη, πρόεδρο τμήματος, F. A. Schockweiler, G. F. Mancini, T. F. O'Higgins και M. Díez de Velasco, δικαστές· γενικός εισαγγελέας: M. Darmon, γραμματέας: D. Louterman, κύριος υπάλληλος διοικήσεως, εξέδωσε στις 27 Ιουνίου 1990 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

Το άρθρο 9 παράγραφος 2 τρίτο εδάφιο του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2499/82 της Επιτροπής της 15ης Σεπτεμβρίου 1982 περί καθορισμού των διατάξεων σχετικά με την προληπτική απόσταση για την αμπελοργική περίοδο 1982/1983 είναι ανίσχυρο καθόσον επιβάλλει ως κύρωση την ολική απώλεια της ενοχύσεως για κάθε υπέρβαση της προθεσμίας που τάσσεται στον οινοπνευματοποιοί για να καταβάλει την ελάχιστη τιμή αγοράς στον παραγωγό.

(1) ΕΕ αριθ. C 94 της 15. 4. 1989.

(2) ΕΕ αριθ. L 90 της 11. 4. 1968, σ. 13.

(3) ΕΕ αριθ. L 132 της 14. 6. 1968, σ. 11.

(1) ΕΕ αριθ. C 125 της 20. 5. 1989.

(2) ΕΕ αριθ. L 267 της 16. 9. 1982, σ. 16.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Oberverwaltungsgericht für die Länder Niedersachsen und Schleswig-Holstein, με διάταξη της 11ης Μαΐου 1989 στην υπόθεση ειρηνοδίκης Ralf-Herbert Kühn κατά Landwirtschaftskammer Weser-Ems

(Υπόθεση C-177/90)

(90/C 179/12)

Με διάταξη της 11ης Μαΐου 1989, η οποία περιήλθε στη γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 7 Ιουνίου 1990, το Oberverwaltungsgericht für die Länder Niedersachsen und Schleswig-Holstein, στο πλαίσιο της διαφοράς ειρηνοδίκης Ralf-Herbert Kühn κατά Landwirtschaftskammer Weser-Ems που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

1. Υποχρεούνται το Συμβούλιο ή η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κατά την έκδοση του κανονισμού σχετικά με τις εγγυημένες ποσότητες γάλακτος, να λάβουν υπόψη, μέσω μιας ρυθμίσεως για εξαιρετικές περιπτώσεις (για παράδειγμα: επιλογή ενός άλλου ημερολογιακού έτους ως έτους αναφοράς), την αλλαγή του προσώπου του γαιομισθωτή μιας γεωργικής εκμεταλλεύσεως, η οποία πραγματοποιείται κατά το έτος αναφοράς που έχει επιλεγεί από τα κράτη μέλη [άρθρο 3 παράγραφος 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 857/84 (*)];
2. Μεταβιβάζεται, κατά το άρθρο 7 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 857/84 σε συνδυασμό με το άρθρο 5 παράγραφοι 1 και 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1371/84 (*), μια ποσότητα αναφοράς στον αναλαμβάνοντα την εκμετάλλευση παραγωγό, σε περίπτωση παραδόσεως ολόκληρης της εκμεταλλεύσεως που χρησιμοποιείται για την παραγωγή γάλακτος μεταξύ της 1ης Ιανουαρίου 1983 και της 2ας Απριλίου 1984;

(*) ΕΕ αριθ. L 90 της 1. 4. 1984, σ. 13.

(**) ΕΕ αριθ. L 132 της 18. 5. 1984, σ. 11.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Tribunale di Genova — Sezione promiscua —, με διάταξη της 6ης Απριλίου 1990 στην υπόθεση Merci Convenzionali Porto di Genova SpA κατά Siderurgica Gabrielli SpA

(Υπόθεση C-179/90)

(90/C 179/13)

Με διάταξη της 6ης Απριλίου 1990, η οποία περιήλθε στη γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 7 Ιουνίου 1990, το Tribunale di Genova — Sezione promiscua —, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ Merci Convenzionali Porto di Genova SpA και Siderurgica Gabrielli SpA που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

1. Στο παρόν στάδιο εξελίξεως του κοινοτικού δικαίου, σε περίπτωση εισαγωγής διά θαλάσσης στο έδαφος ενός κράτους μέλους της ΕΟΚ εμπορευμάτων προερχομένων από άλλο κράτος μέλος της εν λόγω Κοινότητας, απονέμουν οι διατάξεις του άρθρου 90 της συνθήκης ΕΟΚ και οι απογορεύσεις των άρθρων 7, 30, 85 και 86 της ίδιας συνθήκης στα υποκείμενα της κοινοτικής έννομης τάξης δικαιώματα τα οποία τα κράτη μέλη υποχρεούνται να προστατεύουν, στην περίπτωση που σε λιμενική επιχείρηση ή εταιρεία, διαθέτουσα αποκλειστικώς ημεδαπούς λιμενεργάτες, ανατίθεται η αποκλειστική εκτέλεση, έναντι αμοιβής υποκειμένης σε διατίμηση, εργασιών φορτώσεως και εκφορτώσεως των εμπορευμάτων στους εθνικούς λιμένες, έστω και αν υπάρχει η δυνατότητα εκτέλεσεως των εργασιών αυτών με τα τεχνικά μέσα και το πλήρωμα του πλοίου;

2. ή μήπως, μια λιμενική επιχείρηση ή εταιρεία, διαθέτουσα αποκλειστικώς ημεδαπούς λιμενεργάτες, στην οποία παρέχεται η αποκλειστική εκτέλεση, έναντι αμοιβής υποκειμένης σε διατίμηση, εργασιών φορτώσεως και εκφορτώσεως των εμπορευμάτων στους εθνικούς λιμένες, αποτελεί επιχείρηση επιφορτισμένη με τη διαχείριση υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος κατά την έννοια του άρθρου 90 παράγραφος 2 της συνθήκης ΕΟΚ, οπότε η έναντι αυτής εφαρμογή της παραγράφου 1 του εν λόγω άρθρου 90 και των απογορεύσεων των άρθρων 7, 30, 85 και 86 της εν λόγω συνθήκης μπορεί να την εμποδίσει στην εκπλήρωση της ιδιαίτερης αποστολής που της έχει ανατεθεί.

Αίτηση για την έκδοση προδικαστικής απόφασης που υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden με απόφαση της 1ης Ιουνίου 1990 στην υπόθεση 1. B. J. van Dalftsen, 2. J. Timmerman, 3. H. van Dalftsen, 4. J. Harmke και 5. G. van Dalftsen κατά 1. B. van Loon και 2. T. Berendsen

(Υπόθεση C-183/90)

(90/C 179/14)

Με απόφαση της 1ης Ιουνίου 1990, η οποία περιήλθε στη γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 11 Ιουνίου 1990, το Hoge Raad der Nederlanden, στο πλαίσιο της διαφοράς μεταξύ 1. B. J. van Dalftsen, κατοίκου Hasselt, 2. J. Timmerman, κατοίκου Hasselt, 3. H. van Dalftsen, κατοίκου Genemuiden, 4. J. Harmke, κατοίκου Genemuiden και 5. G. van Dalftsen, κατοίκου Brederwiele και 1. B. van Loon, κατοίκου Mol και 2. T. Berendsen, κατοίκου Mol, που εκκρεμεί ενώπιόν του, ζητεί από το Δικαστήριο την έκδοση προδικαστικής απόφασης επί των εξής ερωτημάτων:

1. Μπορούν αποφάσεις που εκδίδει «το δικαστήριο στο οποίο... ασκείται η προσφυγή» για το αν θα κάνει ή όχι

χρήση, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση και κατά συγκεκριμένο τρόπο, των εξουσιών που του παρέχει το άρθρο 38 της συνθήκης, να θεωρηθούν ότι εμπίπτουν στην έννοια της αποφάσεως επί της προσφυγής «κατά της οποίας, βάσει της δευτέρας παραγράφου του άρθρου 37 της συνθήκης, μπορεί να ασκηθεί στις Κάτω Χώρες αναίρεση»;

2. Θα πρέπει να δοθεί διαφορετική απάντηση στο ερώτημα 1 αν οι βάσεις του άρθρου 38 της συνθήκης αποφάσεις υπό την έννοια του ερωτήματος 1 περιέχονται ή όχι στην (οριστική) απόφαση με την οποία το δικαστήριο αποφαινεται επί της προσφυγής;

3. Μπορεί «το δικαστήριο στο οποίο ... ασκείται η προσφυγή» αναφορικά με τις αρμοδιότητες που παρέχονται βάσει της πρώτης παραγράφου του άρθρου 38 της συνθήκης:

α) να κάνει χρήση αυτών και όταν ο διάδικος που έχει ασκήσει την προσφυγή δεν προβάλλει κανένα άλλο λόγο προς στήριξη του αιτήματός του περί αναστολής ή περί εξαρτήσεως της εκτελέσεως από την παροχή εγγυήσεως πέραν αυτών που ο αλλοδαπός δικαστής έλαβε υπόψη του με την απόφασή του;

β) να κάνει χρήση αυτών μόνον όταν με την εν λόγω προσφυγή προβάλλονται επίσης ή αποκλειστικώς λόγοι που δεν προβλήθηκαν κατά τη δίκη ενώπιον του αλλοδαπού δικαστή ή

γ) να κάνει χρήση αυτών μόνον όταν με την προσφυγή προβάλλονται επίσης ή αποκλειστικώς λόγοι που δεν μπορούσαν να προβληθούν ενώπιον του αλλοδαπού δικαστή επειδή τα περιστατικά στα οποία στηρίζονται δεν ήταν γνωστά στον διάδικο που άσκησε την προσφυγή;

Προσφυγή της εταιρείας Cipeke — Comércio e Indústria de Papel, Lda, κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 13 Ιουνίου 1990

(Υπόθεση C-189/90)

(90/C 179/15)

Η εταιρεία Cipeke — Comércio e Indústria de Papel, Lda, εκπροσωπούμενη από τον J. P. Teixeira de Matos, δικηγόρο Λισαβόνας, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Πρε-

σβεία της Πορτογαλίας, 33, Allée Scheffer, άσκησε στις 13 Ιουνίου 1990 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— Να ακυρώσει την προσβαλλόμενη πράξη⁽¹⁾ με όλες τις συνακόλουθες έννομες συνέπειες.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα:

Παράβαση ουσιαστικού τύπου (άρθρο 190 της συνθήκης ΕΟΚ): έλλειψη αιτιολογίας.

⁽¹⁾ Απόφαση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Ταμείου σχετικά με τη μη έγκριση ορισμένων δαπανών της προσφεύγουσας για μαθήματα επιμορφώσεως.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών που ασκήθηκε στις 14 Ιουνίου 1990

(Υπόθεση C-190/90)

(90/C 179/16)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Thomas van Rijn, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γ. Κρεμλή, μέλος της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, στις 14 Ιουνίου 1990, προσφυγή κατά του Βασιλείου των Κάτω Χωρών.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο των Κάτω Χωρών, επειδή δεν θέσπισε εντός της ταχθείσας προθεσμίας όλες τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθεί με την οδηγία 82/501/ΕΟΚ του Συμβουλίου της 21ης Ιουνίου 1982 περί του κινδύνου ατυχημάτων μεγάλης εκτάσεως τον οποίο περικλείουν ορισμένες βιομηχανικές δραστηριότητες⁽¹⁾, και συγκεκριμένα με τα άρθρα 3, 4, το άρθρο 5 παράγραφος 1 στοιχεία β) και γ) και παράγραφος 3 το άρθρο 8 παράγραφος 1 και το άρθρο 10 παράγραφοι 1 και 2, παρέδωκε τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη συνθήκη.

2. Να καταδικάσει το Βασίλειο των Κάτω Χωρών στα δικαστικά έξοδα.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 230 της 5. 8. 1982, σ. 1.

Λόγοι της προσφυγής και κύρια επιχειρήματα:

Ο επιτακτικός χαρακτήρας της οδηγίας 82/501/ΕΟΚ (άρθρα 189 και 5 της συνθήκης ΕΟΚ) συνεπάγεται για τα κράτη μέλη την υποχρέωση τήρησης της προθεσμίας πλήρους μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη, η οποία προβλέπεται με την οδηγία. Η προθεσμία αυτή έληξε στις 8 Ιανουαρίου 1985, χωρίς οι Κάτω Χώρες να εκπληρώσουν πλήρως, όσον αφορά τα αναφερόμενα στο αίτημα της προσφυγής άρθρα, την υποχρέωση μεταφοράς της οδηγίας στην εσωτερική έννομη τάξη.

Προσφυγή της Επιτροπής κατά του Βασιλείου της Ισπανίας που ασκήθηκε στις 19 Ιουνίου 1990**(Υπόθεση C-192/90)**

(90/C 179/17)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τον Ricardo Gosalbo Bono, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 19 Ιουνίου 1990 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά του Βασιλείου της Ισπανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να αναγνωρίσει ότι το Βασίλειο της Ισπανίας παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη συνθήκη ΕΟΚ, επειδή δεν διαδίδασε στην Επιτροπή τα προγράμματα ελαττώσεως του βάρους ή/και του όγκου των συσκευασιών υγρών τροφίμων που περιέχονται στα προς οριακή διάθεση οικιακά απορρίμματα, σύμφωνα με το άρθρο 3 της οδηγίας 85/339/ΕΟΚ ⁽¹⁾, για τις συσκευασίες υγρών τροφίμων, ή/και επειδή δεν εκπόνησε τα εν λόγω προγράμματα.
2. Να καταδικάσει το Βασίλειο της Ισπανίας στα δικαστικά έξοδα.

Οι λόγοι και τα κύρια επιχειρήματα είναι ανάλογα με εκείνα της υποθέσεως C-330/89 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ ΕΕ αριθ. L 176 της 6. 7. 1985, σ. 18.

⁽²⁾ ΕΕ αριθ. C 317 της 19. 12. 1989, σ. 7.

Προσφυγή της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας που ασκήθηκε στις 23 Ιουνίου 1990**(Υπόθεση C-195/90)**

(90/C 179/18)

Η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Ralf Wägenbaur, νομικό σύμβουλο της νομικής υπηρεσίας, και Ricardo Gosalbo Bono, μέλος της νομικής υπηρεσίας των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γεώργιο Κρεμλή, μέλος της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, Centre Wagner, Kirchberg, άσκησε στις 23 Ιουνίου 1990 ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

1. Να αναγνωρίσει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, θεσπίζοντας το «Νόμο περί τελών για τη χρήση των ομοσπονδιακών αυτοκινητοδρόμων από βαριά φορτηγά οχήματα» (Strassenbenutzungsgebührengesetz) της 30ής Απριλίου 1990, παρέβη τις διατάξεις των άρθρων 76, 95 και 5 της συνθήκης ΕΟΚ και δεν τήρησε τις υποχρεώσεις που υπέχει από τη συνθήκη ΕΟΚ.
2. Να καταδικάσει την καθής στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα:

Κατά το άρθρο 76 της συνθήκης ΕΟΚ κανένα κράτος μέλος δεν δύναται να καταστήσει λιγότερο ευνοϊκές τις διατάξεις οι οποίες διέπουν αυτόν τον τομέα κατά την έναρξη της ισχύος της παρούσας συνθήκης, ως προς την άμεση ή έμμεση επίπτωσή τους έναντι των μεταφορέων των άλλων κρατών μελών σε σχέση με τους εθνικούς μεταφορείς, εκτός αν υπάρχει ομόφωνη συγκατάθεση του Συμβουλίου. Η Επιτροπή επαναλαμβάνει κατά γράμμα τα άρθρα 95 και 5 της συνθήκης ΕΟΚ και διαπιστώνει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν θέσπισε μέχρι σήμερα τα μέτρα που απαιτούνται για να συμβιβάσει τον εν λόγω γερμανικό νόμο προς τις προαναφερθείσες διατάξεις της συνθήκης ΕΟΚ.

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 21ης Ιουνίου 1990

στην υπόθεση T-31/89, Maria Paola Sabbatucci κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (1)

(Υπάλληλος — Ποσοστό αναπηρίας)

(90/C 179/19)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Σύλλογή της νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση T-31/89, Maria Paola Sabbatucci, μόνιμη υπάλληλος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, κάτοικος Λουξεμβούργου, εκπροσωπούμενη από τον δικηγόρο Λουξεμβούργου Aloyse May τον οποίο όρισε και αντίκλητό της, 31, Grand-rue, κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου (εκπρόσωποι: Jorge Campinos και Manfred Peter, επικουρούμενοι από τον δικηγόρο Λουξεμβούργου Alex Bonn), που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση των αποφάσεων που εξέδωσε το καθού στις 15 Ιουλίου 1987 σχετικά με τα ατυχήματα που υπέστη η προσφεύγουσα και τον καθορισμό του αναγνωριζόμενου στην περίπτωση της ποσοστού μερικής μόνιμης αναπηρίας, το Πρωτοδικείο (τρίτο τμήμα), συγκείμενο από τους: A. Saggio, πρόεδρο τμήματος, B. Vesterdorf και K. Lenaerts, δικαστές· γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 21 Ιουνίου 1990 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

(1) ΕΕ αριθ. C 132 της 21. 5. 1988.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 22ας Ιουνίου 1990

στην υπόθεση T-27/89, Βασίλης Σκλιάς κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (1)

(Μόνιμος υπάλληλος — Διαγωνισμός — Γλωσσικές γνώσεις — Προσκόμιση δικαιολογητικών)

(90/C 179/20)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Σύλλογή της νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στην υπόθεση T-27/89, Βασίλης Σκλιάς, μόνιμος υπάλληλος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Λουξεμβούργου, εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Λουξεμβούργου Patrick Weinacht, τον οποίο όρισε και αντίκλητό του, 6, rue Heine, κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Francis Hubeau, επικουρούμενος από τον δικηγόρο Βρυξελλών Jean-François Bellis), που έχει ως

αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης της εξεταστικής επιτροπής του γενικού διαγωνισμού CJ 75/87, με την οποία ο προσφεύγων αποκλείστηκε από τις εξετάσεις του διαγωνισμού αυτού, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους D. A. O. Edward, Πρόεδρο τμήματος, και R. Schintgen και R. García-Valdecasas, δικαστές· γραμματέας: H. Jung, εξέδωσε στις 22 Ιουνίου 1990 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. Απορρίπτει την προσφυγή.
2. Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ

της 22ας Ιουνίου 1990

στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-32/89 (1) και T-39/89 (2): Γεώργιος Μαρκόπουλος κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπάλληλος — Διαγωνισμός — Σύνθεση της εξεταστικής επιτροπής — Λύση της συμβάσεως του προσφεύγοντος ως έκτακτου υπαλλήλου)

(90/C 179/21)

(Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική)

(Προσωρινή μετάφραση· η οριστική μετάφραση θα δημοσιευθεί στη «Σύλλογή της νομολογίας του Δικαστηρίου»)

Στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις T-32/89 και T-39/89, Γεώργιος Μαρκόπουλος, πρώην έκτακτος υπάλληλος του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Λουξεμβούργου, εκπροσωπούμενος από τον δικηγόρο Αθηνών Ανδρέα Καλογερόπουλο, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο Aloyse May, 31, Grand-rue, κατά Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (εκπρόσωπος: Francis Hubeau, επικουρούμενος από τον δικηγόρο Βρυξελλών Jean-François Bellis), που έχει ως αντικείμενο, αφενός, την ακύρωση της απόφασης της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού CJ 75/87, η οποία κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα με έγγραφο της 1ης Μαρτίου 1988 και με την οποία δεν του χορηγήθηκαν οι απαιτούμενοι βαθμοί προκειμένου να συμπεριληφθεί στον πίνακα επιτυχόντων του διαγωνισμού αυτού και δεν του επιτράπηκε να συμμετάσχει στις προαιρετικές εξετάσεις, καθώς και επικουρικώς την ακύρωση της διαδικασίας του διαγωνισμού (υπόθεση T-32/89), αφετέρου, την ακύρωση της απόφασης περί διορισμού των μελών της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού CJ 75/87, την

(1) ΕΕ αριθ. C 143 της 1. 6. 1988.

(2) ΕΕ αριθ. C 202 της 3. 8. 1988.

(1) ΕΕ αριθ. C 77 της 24. 3. 1988.

ακύρωση της απόφασης που κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα στις 24 Μαρτίου 1988 περί λύσεως της συμβάσεώς του ως έκτακτου υπαλλήλου και την αποκατάσταση της ζημίας που επήλθε εξ αυτού στον προσφεύγοντα, καθώς και την ακύρωση της απόφασης της 30ής Μαρτίου 1988 που κοινοποιήθηκε στον προσφεύγοντα στις 13 Ιουνίου 1988 περί απορρίψεως της από 24ης Μαρτίου 1988 διοικητικής του ενστάσεως (υπόθεση T-39/89), το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα), συγκείμενο από τους D. A. O. Edward, πρόεδρο τμήματος, R. Schintgen και R. García-Valdecasas, δικαστές· γραμματέας και α. α.: B. Pastor, εξέδωσε στις 22 Ιουνίου 1990 απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

1. *Επί της υποθέσεως T-32/89, ακυρώνεται η απόφαση της εξεταστικής επιτροπής του διαγωνισμού CJ 75/87 με την οποία δεν χορηγήθηκαν στον προσφεύγοντα οι απαιτούμενοι βαθμοί προκειμένου να του επιτραπεί να συμμετάσχει στις προαιρετικές εξετάσεις.*
2. *Επί της ίδιας υποθέσεως, το καινού καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα.*
3. *Επί της υποθέσεως T-39/89, η προσφυγή απορρίπτεται ως απαράδεκτη.*
4. *Επί της ίδιας υποθέσεως, κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.*

Προσφυγή της εταιρείας Quantel SA κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων που ασκήθηκε στις 20 Ιουνίου 1990

(Υπόθεση T-29/90)

(90/C 179/22)

Η εταιρεία Quantel SA, με έδρα το Les Ulis (Γαλλία), avenue de l'Atlantique, εκπροσωπούμενη από τους δικηγόρους Παρισίου Dominique Voillemot και Joëlle Salzmann, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον δικηγόρο M. Loesch, 8, rue Zithe, άσκησε στις 20 Ιουνίου 1990 ενώπιον του Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προσφυγή κατά της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- Να ακυρώσει την απόφαση που εξέδωσε η Επιτροπή υπό μορφή επιστολής με ημερομηνία 11 Απριλίου 1990, αποκλείοντας τις συμφωνίες που συνήψε η προσφεύγουσα με την Quantel International από το πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 418/85 της επιτροπής της 19ης Δεκεμβρίου 1984 σχετικά με την εφαρμογή του άρθρου 85 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ σε κατηγορίες συμφωνιών έρευνας και ανάπτυξης (1).

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα επικαλείται, πρώτον, παράβαση των διατάξεων του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 418/85. Συγκεκριμένα, η προσφεύγουσα θεωρεί ότι, επειδή η προσβαλλόμενη απόφαση κοινοποιήθηκε μετά την παρέλευση της εξάμηνης προθεσμίας που προβλέπεται με την ανωτέρω διάταξη σε περίπτωση αντιτάξεως της Επιτροπής στην απαλλαγή, η απόφαση αυτή στερείται οποιαδήποτε αξία και, συνακόλουθα, οι επίδικες συμφωνίες εμπίπτουν ολοκληρωτικά στην δυνάμει του προαναφερθέντος κανονισμού απαλλαγής.

Δεύτερον, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση των διατάξεων του άρθρου 190 της συνθήκης ΕΟΚ, καθώς και του άρθρου 10 παράγραφος 3 του κανονισμού αριθ. 17 του Συμβουλίου. Συγκεκριμένα, ισχυρίζεται ότι, αφενός μεν, η Επιτροπή δεν διευκρίνισε ρητώς και εμπειριστατωμένως τους λόγους στους οποίους στηρίχθηκε για να εκδώσει την επίδικη απόφαση, αφετέρου δε, δεν διαβουλεύτηκε προηγουμένως με τη συμβουλευτική επιτροπή.

Τέλος, η προσφεύγουσα επικαλείται κατ' ουσίαν παράβαση των διατάξεων του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 418/85, ισχυρίζομενη ότι η προσβαλλόμενη απόφαση, μη εφαρμόζοντας τον ανωτέρω κανονισμό στις επίδικες συμφωνίες, παραβιάζει τους κανόνες της συνθήκης, δεδομένου ότι στην πραγματικότητα οι συμφωνίες αυτές πληρούν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για την υπαγωγή τους στις ευεργετικές διατάξεις του εν λόγω κανονισμού. Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει συναφώς ότι τα επιχειρήματα που προβάλλει η Επιτροπή για να διακαιολογήσει τη στάση της είναι αλυσιτελή.

(1) ΕΕ αριθ. L 53 της 22. 2. 1985.

II

(Προπαρασκευαστικές πράξεις)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Τροποποίηση στην πρόταση απόφασης του Συμβουλίου για τα αυτοτελή τμήματα που αφορούν τις διάφορες φάσεις διαδικασιών διαπιστώσεως της συμμόρφωσης που χρησιμοποιούνται στις οδηγίες της τεχνικής εναρμόνισης

COM(90) 284 τελικό — SYN 208

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 149 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ στις 29 Ιουνίου 1990)

(90/C 179/23)

Ύστερα από τη γνώμη που εξέφρασε το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο κατά την πρώτη ανάγνωση της πρότασης για απόφαση του Συμβουλίου σχετικά με τα αυτοτελή μέρη που αφορούν τις διάφορες φάσεις διαδικασιών διαπιστώσεως της συμμόρφωσης που χρησιμοποιούνται στις οδηγίες τεχνικής εναρμόνισης στο πλαίσιο της διαδικασίας συνεργασίας, η Επιτροπή αποφάσισε να τροποποιήσει την πρόταση ως εξής:

1. Προστίθεται μια δεύτερη (νέα) αιτιολογική σκέψη:

«ότι οι μέθοδοι πρέπει να εξασφαλίζουν ότι τα προϊόντα συμμορφώνονται πλήρως με τις ουσιαστικές απαιτήσεις που καθορίζονται στις οδηγίες τεχνικής εναρμόνισης, ώστε να προστατεύεται κυρίως η υγεία των χρηστών και των καταναλωτών και να εξασφαλίζεται η ασφάλειά τους».

2. Προστίθεται μια τρίτη (νέα) αιτιολογική σκέψη:

«ότι η συμμόρφωση αυτή πρέπει να εξασφαλίζεται, χωρίς να επιβαρύνονται αδικαιολόγητα οι κατασκευαστές, με σαφείς και κατανοητές διαδικασίες».

3. Προστίθεται μια πέμπτη (νέα) αιτιολογική σκέψη:

«ότι πρέπει να καθιερωθεί κάποια ευελιξία όσον αφορά τη χρήση των πρόσθετων αυτοτελών τμημάτων ή των παραλλαγών των τμημάτων αυτών, εφόσον δικαιολογείται από τις ειδικές συνθήκες ενός συγκεκριμένου τομέα ή μιας οδηγίας, χωρίς ωστόσο να διακυβεύεται ο στόχος της παρούσας απόφασης, και μόνον εφόσον υπάρχει ρητή αιτιολόγηση».

4. Το κείμενο του άρθρου 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ότι οι διαδικασίες διαπιστώσεως της συμμόρφωσης που χρησιμοποιούνται στις οδηγίες τεχνικής εναρμόνισης που αφορούν τη θέση σε κυκλοφορία των βιομηχανικών προϊόντων θα επιλέγονται μεταξύ των αυτοτελών τμημάτων που παρατίθενται στο παράρτημα της παρούσας απόφασης και σύμφωνα με κριτήρια που καθορίζονται στην παρούσα απόφαση καθώς και στις γενικές κατευθυντήριες γραμμές που παρατίθενται στο

παράρτημα. Οι διαδικασίες αυτές δεν είναι δυνατόν να αποκλίνουν από τα αυτοτελή τμήματα εκτός από τις περιπτώσεις όπου αυτό δικαιολογείται από τις ειδικές συνθήκες σε ένα συγκεκριμένο κλάδο ή μια οδηγία. Οι αποκλίσεις σε σχέση με τα αυτοτελή τμήματα πρέπει να είναι περιορισμένες και αιτιολογούνται ρητώς στην εν λόγω οδηγία. Η Επιτροπή υποβάλλει σε τακτά χρονικά διαστήματα έκθεση σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας απόφασης και υποδεικνύει τις διαδικασίες διαπιστώσεως της συμμόρφωσης αν εφαρμόζονται κατά τρόπο ικανοποιητικό ή αν πρέπει να τροποποιηθούν».

5. Το κείμενο του παραρτήματος, τμήμα 1 στοιχείο δ) αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Οι οδηγίες πρέπει να καθορίζουν το φάσμα των δυνατών επιλογών οι οποίες είναι δυνατόν να εξεταστούν από το Συμβούλιο προκειμένου να διαβεβαιωθούν οι δημόσιες αρχές για το υψηλό επίπεδο ασφαλείας το οποίο επιδιώκουν για ένα δεδομένο προϊόν ή για μια κατηγορία προϊόντων».

6. Η ακόλουθη φράση προστίθεται το τέλος του στοιχείου ε) του παραρτήματος, τμήμα 1:

«Οι παράγοντες που ελήφθησαν υπόψη πρέπει να διατυπωθούν ρητώς από την Επιτροπή στις εν λόγω οδηγίες».

7. Το κείμενο του στοιχείου η) πρώτη φράση του παραρτήματος, τμήμα 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«η) πρέπει να ενθαρρύνονται οι διαπιστευμένοι οργανισμοί να εφαρμόζουν τα αυτοτελή τμήματα χωρίς να επιβαρύνουν αδικαιολόγητα τους επιχειρηματίες.»

8. Προστίθεται ένα νέο στοιχείο ηα) στο παράρτημα, τμήμα 1:

«ηα) για να προστατευθούν οι κατασκευαστές, η τεχνική τεκμηρίωση που παρέχεται στους διαπιστευμένους οργανισμούς πρέπει να περιορίζεται στα στοιχεία που είναι αναγκαία αποκλειστικά για τη διαπίστωση της συμμόρφωσης με τις ουσια-

- στικές απαιτήσεις. Πρέπει να εξασφαλίζεται το απόρρητο των πληροφοριών.»
9. Το κείμενο του στοιχείου 9) του παραρτήματος, τμήμα I αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:
- «9) το σήμα ΕΚ (συμπληρώνόμενο, κατά περίπτωση, από ένα αναγνωριστικό σύμβολο του ανεξάρτητου τρίτου που διενεργεί τον έλεγχο της παραγωγής) τίθεται εφόσον η παραγωγή συμμορφώνεται πλήρως με τις απαιτήσεις της οδηγίας.»
10. Προστίθεται ένα νέο σημείο 9α) στο παράρτημα, τμήμα I:
- «9α) η παρούσα απόφαση είναι δυνατόν να επανεξετασθεί μετά από την οδηγία σχετικά με το σήμα ΕΟΚ.»
11. Προστίθεται ένα τρίτο εδάφιο στο σημείο 5, μέρος Β του παραρτήματος, τμήμα II:
- «Εάν αρνηθεί να χορηγήσει πιστοποιητικό τύπου στον κατασκευαστή, ο διαπιστευμένος οργανισμός αιτιολογεί λεπτομερώς την άρνησή του αυτή. Πρέπει να προβλέπεται διαδικασία προσφυγής.»

Τροποποίηση στην πρόταση δεύτερης οδηγίας του Συμβουλίου για το συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την πρωτασφάλιση ζωής και για τη θέσπιση διατάξεων που σκοπό έχουν να διευκολύνουν την πραγματική άσκηση της ελεύθερης παροχής υπηρεσιών καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 79/267/ΕΟΚ

COM(90) 305 τελικό — SYN 177

(Υποβλήθηκε από την Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 149 παράγραφος 3 της συνθήκης ΕΟΚ στις 26 Ιουνίου 1990)

(90/C 179/24)

Μετά τη δωδέκατη αιτιολογική σκέψη προστίθεται η ακόλουθη νέα:

«ότι οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν εμποδίζουν μια πολυκλαδική επιχείρηση να διαιρεθεί σε δύο επιχειρήσεις εκ των οποίων η μία ασχολείται με την ασφάλιση ζωής και η άλλη με τις λοιπές ασφαλίσεις και ότι για να γίνει αυτή η διάσπαση υπό τις καλύτερες δυνατές συνθήκες θα έπρεπε να επιτραπεί στα κράτη μέλη να προβλέψουν, εφαρμοζομένων των διατάξεων του κοινοτικού δικαίου περί ανταγωνισμού, ένα κατάλληλο φορολογικό καθεστώς κυρίως ως προς την υπεραξία που μια τέτοια διάσπαση θα μπορούσε να προκαλέσει.»

Μετά την τελευταία αιτιολογική σκέψη προστίθεται η ακόλουθη νέα:

«ότι είναι πράγματι τελείως απαραίτητο να δοθεί μια ικανή προθεσμία στα κράτη μέλη που το επιθυμούν για να μπορέσουν να υιοθετήσουν διατάξεις κατάλληλες ώστε να διασφαλίζεται η επαγγελματική επάρκεια και η ανεξαρτησία των μεσιτών ασφαλίσεων· ότι λαμβανομένου υπόψη του συνεχώς δυσκολότερου ρόλου που οι μεσίτες αυτοί καλούνται να παίζουν, όταν συμβουλευθούν τους ασφαλιζόμενους, εξαιτίας της αυξανόμενης προσφοράς λόγω της ύπαρξης ελευθερίας παροχής υπηρεσιών, τόσο η επαγγελματική τους κατάρτιση όσο και η ανεξαρτησία τους αποβαίνουν ένα σημαντικό στοιχείο προστασίας του καταναλωτή.»

III

(Πληροφορίες)

ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Πρόσκληση για υποβολή υποψηφιότητας σχετικά με μελέτη για τη διαβίβαση πληροφοριών όσον αφορά τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές ζώντων ζώων και ζωικών προϊόντων

(90/C 179/25)

1. Η Γενική Διεύθυνση Γεωργίας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων προβλέπει την πραγματοποίηση μελέτης επί των τεχνικών δυνατοτήτων ταχείας διαβίβασης, μεταξύ των αρμοδίων αρχών, πληροφοριών σχετικά με τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές ζώντων ζώων και ζωικών προϊόντων.
2. Η παρούσα πρόσκληση απευθύνεται σε πρόσωπα, εταιρείες ή οργανισμούς που ενδιαφέρονται να εργασθούν με σύμβαση με την Επιτροπή, για τη διεξαγωγή της εν λόγω μελέτης και για τη σύναξη σχετικής έκθεσης.
3. Οι ενδιαφερόμενοι καλούνται να αποστείλουν συστημένη επιστολή, εντός προθεσμίας 21 ημερών που υπολογίζεται από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας πρόσκλησης στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.
4. Η επιστολή πρέπει να αναφέρει εν περιλήψει τα μέσα που δύνανται να διατεθούν για την πραγματοποίηση της εν λόγω μελέτης και πρέπει να αποστέλλεται στην κάτωθι διεύθυνση:

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
Γενική Διεύθυνση VI/B/II.2,
υπόψη του κ. Janssen,
200, rue de la Loi, γραφείο Loi 86 — 7/49,
B-1049 Βρυξέλλες.
5. Οι υποψήφιοι που λαμβάνονται υπόψη βάσει της υποψηφιότητάς τους θα λάβουν αναλυτική περιγραφή των ζητούμενων υπηρεσιών και προσκαλούνται να υποβάλουν τεχνική και οικονομική προσφορά πριν τις 30 Οκτωβρίου 1990.
6. Η Επιτροπή επιφυλάσσεται να επιλέξει τους υποψηφίους. Δεν θα προβεί σε ανταλλαγή επιστολών όσον αφορά τόσο τη διαδικασία επιλογής όσο και το σχετικό αποτέλεσμα.

Πρόσκληση για εκδήλωση ενδιαφέροντος όσον αφορά την αξιολόγηση των εθνικών κτηνιατρικών υπηρεσιών στο πλαίσιο της πραγματοποίησης της ελεύθερης εσωτερικής αγοράς

(90/C 179/26)

1. Σκοπεύοντας να βοηθήσει τις κτηνιατρικές υπηρεσίες των κρατών μελών για να προετοιμαστούν πλήρως ενόψει της ελεύθερης εσωτερικής αγοράς στους τομείς της υγείας των ζώων, της δημόσιας υγείας και της προστασίας των ζώων, η Γενική Διεύθυνση Γεωργίας της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων σχεδιάζει την πραγματοποίηση αξιολόγησης των διαθέσιμων πιστώσεων του προϋπολογισμού, του προσωπικού, του εξοπλισμού, της οργανωτικής δομής και της νομικής ισχύος όσον αφορά την εκτέλεση των καθηκόντων και των ενεργειών όπως προβλέπεται στη νομοθεσία της ΕΟΚ.
2. Στόχος της πρόσκλησης αυτής είναι ο προσδιορισμός των ατόμων, εταιρειών ή οργανώσεων που ενδιαφέρονται να εργαστούν επί συμβάσει με την Επιτροπή για να πραγματοποιήσουν μια τέτοια μελέτη και να παρουσιάσουν μια έκθεση.
3. Παρακαλούνται οι ενδιαφερόμενοι να εκδηλώσουν το ενδιαφέρον τους με συστημένη επιστολή, εντός προθεσμίας 21 ημερών μετά από την ημερομηνία δημοσίευσης της παρούσας πρόσκλησης στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.
4. Στην επιστολή αυτή θα πρέπει να προσδιορίζονται εν συντομία οι τεχνικοί και επιστημονικοί πόροι που διατίθενται για τη λειτουργία της υπηρεσίας· θα πρέπει να αποσταλεί στην ακόλουθη διεύθυνση:

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων,
Γενική Διεύθυνση VI/B/II.2,
υπόψη κ. J. Janssen,
200 Rue de la Loi, γραφείο Loi 86 — 7/49,
B-1049 Brussels.

5. Οι υποψήφιοι οι οποίοι θα έχουν επιλεγεί βάσει της δήλωσης του ενδιαφέροντός τους θα ενημερωθούν διεξοδικά σχετικά με το έργο που καλούνται να προσφέρουν και θα τους απευθυνθεί πρόσκληση για να υποβάλουν τεχνικές και χρηματικές προσφορές πριν από τις 30 Οκτωβρίου 1990.
6. Η Επιτροπή επιφυλάσσει το δικαίωμα της επιλογής των υποψηφίων. Δεν πρόκειται να υπάρξει καμία ανταλλαγή αλληλογραφίας όσον αφορά τη διαδικασία επιλογής ή το αποτέλεσμα της.